

bort fra hemmelig Afstemning og stemme derimod. Det staar i Rigsdagstidenden med de ærede 14 Medlemmers Navne ved. — Det var det ene af Leddene. Lad os nu se lidt paa de andre ogsaa. Det ærede Medlem kan ikke finde det forunderligt, at man undersøger, hvorledes han stiller sig til sit eget Partis Program, naar han stadig taler om, hvorledes andre Partier stille sig til deres. I Socialdemokraternes Program staar Fordringen om, at Valgdagen skal være en Fridag, og Fordringen om direkte Valg for alle fra 22 Aars Alderen. Socialdemokraterne have ikke desto mindre aldrig indbragt Lovforslag her paa Rigsdagen om kommunale Valg, hvor de have taget disse Punkter op. De have et Par Gange, nemlig i 1897—98 og Aaret før, tror jeg, indbragt et Lovforslag om kommunale Valg, men det var Venstres Lovforslag, de ganske roligt skrev af, og hvor de slettede nogle af de Punkter, som endog staa paa deres eget Program. Saaledes Punktet om, at Valgdagen skal være en Fridag. Det havde Venstre indført paa sit Lovforslag, men det slettede Socialdemokraterne, da de skulde indbringe Lovforslaget her i Tinget. Saa lidt brød de sig om deres eget Program, at naar de benyttede Venstres Lovforslag, slettede de de Punkter, som vare i Overensstemmelse med deres eget Program. Det ærede Medlem var selv Medforslagsstiller, saa han kan ikke være uvidende derom, og naar han ved, hvordan han staar i den Sag over for sit eget Partis Program, er det lidt rask af ham at fremsætte saadanne Paastande over for andre Partier. Men ikke nok med at dette Punkt var slettet, ogsaa Valgret fra 22 Aars Alderen var forladt; deres eget Program var for længst lagt væk.

Det var, hvad der passerede for disse faa Aar siden. Men i denne Samling stillede det ærede Medlem Forslag om, at den almindelige kommunale Valgret skulde indføres sammen med Skattelovene. Det interesserede mig noget at se et saadant Forslag, thi da Skattelovene i sin Tid bleve fremsatte paa Rigsdagen, drog jeg stærkt til Felts mod den Sammenkobling, der da fandt Sted mellem forskellige Sæt af Skattelove. Det var mig klart, at ved en saadan Sammenkobling vilde man rejse meget mere Modstand, end man ellers vilde gøre, og vanskeliggøre Lovforslagenes Gennemførelse. Jeg raadede derfor til at skære denne Sammenkobling over, og det ærede Medlem og hans Partifæller havde akkurat det samme Standpunkt. De til-

traadte mit Forslag om at hæve Sammenkoblingen og mente, at al Sammenkobling var forkastelig. Gang efter Gang have de tiltraadt denne Udtalelse fra vor Side om det forkastelige i en saadan Sammenkobling, og deres Afstemning har gaaet i samme Retning, og den er endda flere Gange sket ved Navneopraab. Nu interesserer det mig, at det ærede Medlem, uagtet dette er sket og sket i en lang Række Aar, begynder at angribe Venstre for, at vi ikke netop have foretaget Sammenkobling mellem de direkte og de indirekte Skatter. Men ikke alene det, det ærede Medlem stiller selv Forslag om en Sammenkobling af en anden Art, idet han sammenkobler Valgloven med Skattelovene. Tror det ærede Medlem nu, at dette er Vejen til at skaffe en Udvidelse af den kommunale Valgret, saa er det ærede Medlem virkelig mere lettroende, end man skulde tage ham an for, thi det er sikkert nok, at naar man til dem, der have privilegeret Valgret, og som have Pengene, kommer og siger: Ja, naar I vil paatage eder en stor Skat, større end den, der foreslaas i Loven, en Formueskat med stigende Skala, ville vi tage den privilegerede Valgret fra eder, saa tror jeg, at det er en Maade at forhandle paa, som i alt Fald ikke vil tiltale vedkommende, og som ganske bestemt vil medføre et Forslag lige derimod. Den Mand, der virkelig vil gennemføre noget i Retning af en Udvidelse af Valgretten, vil handle meget ufornuftigt og uforstandigt ved at foreslaa en saadan Sammenkobling, som det ærede Medlem her har foreslaaet. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at de, som have den almindelige Valgret kær, ville bære sig ad paa denne Maade. Jeg tror navnlig, at de, der sætte den som det første Punkt paa deres Program, med et mildt Udtryk handle meget uheldigt ved at træde saaledes op. Med Hensyn til den almindelige Valgret have det ærede Medlem og hans Venner vist, at den ikke laa dem saa stærkt paa Sinde; men det, der ligger dem paa Sinde, er at fremsætte en hel Række Paastande, ubeviselige og temmelig uhyrlige, for at komme til at angribe de andre Partier. Altsaa vil den Stilling, som de have indtaget, være meget uheldig for den almindelige Valgret ligesom ogsaa med Hensyn til en Formue- og Indkomstskat. Det ærede Medlem vilde, selv om han havde faaet sit Forslag vedtaget, alligevel ikke faaet Sammenkoblingen ført igennem — jeg tror nu aldrig, han vilde faa den ført igennem — før efter en lang Aarrække, og jeg tror ogsaa, at